

U Labe

Nad řady holých olší
nad háje bělokorých bříz
vyplová slunce ve žhavém bordó
jak první má růže
v tajemnu vlasů tvých
Znovu chci procitat
a vídat tě nahou
nic netušit
nežárlit na jiné muže

Do bledých
lila pláštíků mlh
tence stlaných
nad oranicemi ve sněžných košilích
odhopsaly bílé zadečky srn
I já milenko moje
do dálek jsem prch
mezi topolové voje
k těm tmavým svícím
v srdci rána
v ráně trn

Odpoledne ve tři
jdu hustým zadumaným borkem
nejpohádkovější monokulturou
němých vzdechů
do maringotky khaki

Znovu chci pít smích
nad límečkem s norkem
plést vánočky z objetí
péci je na dechu
Hledám hledám
nejrychlejší vlaky

Už naposledy
kráčím rákosem a osikami
v nazrhlém plnovousu
meluzínka pozpěvuje
mráz čaruje dech do rampouchů
Už naposledy
sám v bílé noci jdu pod hvězdami
jak zoufalý mim
jenž k tobě ruce napřahuje

(Miluše)